

Fremsat den 28. marts 2019 af ministeren for fiskeri og ligestilling (Eva Kjer Hansen)

Forslag

til

Lov om ændring af fiskeriloven

(Auktion m.v. over fangstrettigheder, frivilligt kystfiskermærke og digitaliseret fiskerikontrol)

§ 1

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. marts 2019 foretages følgende ændringer:

1 I § 34, stk. 1, nr. 5, ændres »pr. landing og« til: »pr. landing,«.

2 I § 34, stk. 1, nr. 6, ændres »bifangster.« til: »bifangster og«.

3 I § 34, stk. 1, indsættes som nr. 7:
»7) køb, leje, salg eller udlejning af fangstrettigheder.«

4 Efter kapitel 16 indsættes:

»Kapitel 16 a

Frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri

§ 101 a Ministeren for fiskeri og ligestilling kan etablere og drive en frivillig mærkningsordning til fremme af kystfiskeri med anvendelse af skånsomme fiskeredskaber.

Stk. 2 Ministeren kan fastsætte regler om administration af og betingelser for deltagelse i den i stk. 1 nævnte mærkningsordning, herunder om

- 1) omfattede arter og produkter,
- 2) krav til fartøjer, redskabstyper og fiskemetoder,
- 3) krav til håndtering af fangster,
- 4) krav om uddannelse,
- 5) udformning og anvendelse af et mærke,
- 6) dokumentation, kontrol og tilsyn, og
- 7) betaling for deltagelse i ordningen.«

5 I § 102, stk. 2, indsættes efter »der landes«: »af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i Danmark eller i udlandet«.

6 I § 103, 2. pkt., indsættes efter »afholder udgifter«: »til fondens administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter og«.

7 I § 117 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2 Ministeren kan for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv fastsætte regler om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter, herunder udstyr til kameramonitoring, til dokumentation for og kontrol af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter, herunder regler om

- 1) specifikation, installation, drift og vedligeholdelse af kontrolinstrumenter,
- 2) lagring og håndtering af og ejerskab til indsamlede oplysninger og
- 3) pligt til overdragelse i digitaliseret form af indsamlede oplysninger til offentlige myndigheder i kontroløjemed eller til statistisk brug.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål
 - 1.2. Baggrund
 - 1.2.1 Køb, leje, salg og udlejning af fangstrettigheder
 - 1.2.2 Frivilligt kystfiskermærke
 - 1.2.3. Produktionsafgiftsfonde
 - 1.2.4. Digitaliseret fiskerikontrol
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Køb, leje, salg og udlejning af fangstrettigheder
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Frivilligt kystfiskermærke
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Produktionsafgiftsfonde
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Digitaliseret fiskerikontrol
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Udenrigsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål

Som opfølgning på Aftale om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri, var der enighed blandt aftaleparterne om, at der skulle iværksættes en ordning med henblik på at undersøge, hvordan staten kan sælge eller udleje fangstrettigheder til fisk og skaldyr. Videre var der enighed om at sikre, at der ville være tilstrækkelige årsmængder til rådighed for fiskere inden for kystfiskerordningen til kvoteafskrivning af bifangster, eksempelvis ved opkøb af kvoteandele eller leje af årsmængder. Med lovforslaget foreslås indført en bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne gennemføre ordninger med køb, leje, salg og udlejning af fangstrettigheder.

I Beretning om en Vækst- og Udviklingspakke for dansk fiskeri blev det besluttet, at der skulle arbejdes for at etablere en frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri. Med lovforslaget foreslås der indført en hjemmel til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne etablere og drive en frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri, samt en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om ordningen.

Fiskerilovgivningen har til formål at sikre et bæredygtigt grundlag for det erhvervmæssige fiskeri og de dertil knyttede erhverv. Den teknologiske udvikling har banet vejen for nye måder at udføre fiskerikontrol på med anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter, som både kan give en mere enkel og mere effektiv kontrol. Med lovforslaget foreslås derfor indført en hjemmel til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne stille krav om, at erhvervsfiskerfartøjer og dertil knyttede erhverv skal være forsynet med elektroniske kontrolinstrumenter til dokumentation for og kontrol af overholdelse af fiskerilovgivningen.

Endelig indeholder lovforslaget en hjemmel til anvendelse af produktionsafgifter til dækning af afgiftsfondenes administrationsomkostninger, samt en præcisering af reglerne om opkrævning af produktionsafgifter for fisk.

1.2. Baggrund

1.2.1. Køb, leje, salg og udlejning af fangstrettigheder

Som opfølgning på Aftale om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri indgået den 16. november 2017 af Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, og Socialistisk Folkeparti,

blev parterne den 19. juni 2018 enige om, at der skulle frigøres midler til iværksættelse af initiativer til gavn og udvikling for dansk fiskeri, herunder på kontrolområdet, blandt andet ved at hæve promilleafgiften på fisk til op til 6 promille af landingsværdien. Samtidig blev det besluttet, at der skulle igangsættes et projekt med henblik på at undersøge mulighederne for at frigøre flere midler gennem en kapitalisering af uudnyttede fangstrettigheder til fisk og skaldyr, eksempelvis ved salg på auktion eller udlejning af kvoteandele og mængder.

Videre blev parterne den 28. februar 2019 enige om at iværksætte en ordning med auktion over ikke-forbrugte mængder i kystfiskerordningen, rettigheder i nye fiskerier samt mængder afsat til Fiskefonden. Aftaleparterne var enige om, at der til dette formål fremover udtages en lidt større andel af de danske FKA- og IOK-kvoter til Fiskefonden, end der gøres i dag. Der var ligeledes enighed om at sikre, at der skulle være tilstrækkelige årsmængder til rådighed for fiskere inden for den tidsbegrænsede del af kystfiskerordningen til kvoteafskrivning af bifangster. Dermed ville man kunne undgå den såkaldte choke species-problematik, hvor en fisker skal stoppe helt med at fiske, fordi der er risiko for at komme til at fange en fisk, som fiskeren ikke har kvote til. Dette kan eksempelvis ske ved, at staten opkøber kvoteandele eller lejer årsmængder, hvorpå bifangsterne kan afskrives. Finansiering af opkøb og leje kan blandt andet tilvejebringes ved salg eller udlejning af fangstrettigheder.

Med lovforslaget foreslås der indført en bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne gennemføre ordninger herom.

1.2.2. Frivilligt kystfiskermærke

I Beretning om en Vækst- og Udviklingspakke for dansk fiskeri, Beretning nr. 2, afgivet af Miljø- og Fødevarerudvalget den 7. december 2016, blev det besluttet at arbejde for at etablere en frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri, som skulle bidrage til at understøtte en positiv udvikling i dansk kystfiskeri med fokus på anvendelse af skånsomme redskaber. Tilsvarende ordninger kendes fra andre områder inden for fødevarerproduktion, eksempelvis dyrevelfærdsmærket. Mærkningsordningen skulle indgå i en samlet indsats for at styrke kystfiskeriet og bidrage til at fremme interessen for skånsomt kystfiskerfangede fisk.

1.2.3. Produktionsafgiftsfonde

Med indførelsen af differentierede niveauer for produktionsafgiften for fisk pr. 1. januar 2019 forventes administrationen af selve opkrævningen af afgiften at blive mere omfattende. Hertil kommer en øget administration i forbindelse med uddeling af midler til flere forskellige formål.

Hidtil har Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation, der forestår den daglige administration af fiskeafgiftsfonden, afholdt alle udgifter ved administrationen. Som følge af den forventede øgede administration findes det rimeligt, at organisationen kan godtgøres de afholdte udgifter til administra-

tionen af fiskeafgiftsfonden inden for en ramme på 5 procent af det samlede årlige afgiftsprovener. Samtidig præciseres det, at opkrævningen af produktionsafgiften også omfatter fisk, som landes af danske fiskerifartøjer i udlandet.

1.2.4. Digitaliseret fiskerikontrol

Fiskerilovgivningningen har til formål at sikre et bæredygtigt grundlag for det erhvervsmæssige fiskeri og de dertil knyttede erhverv. For at nå denne målsætning er det nødvendigt med en effektiv kontrol med overholdelsen af reglerne.

Med Folketingets Aftale om digitaliseringsklar lovgivning af 16. januar 2018 er der fastsat 7 principper for digitaliseringsklar lovgivning. Lovgivningen skal blandt andet muliggøre automatisk sagsbehandling og sikre sammenhæng på tværs med genbrug af data, og lovgivningen skal udformes, så den giver mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

I takt med den teknologiske udvikling er det blevet muligt at anvende nye teknologiske løsninger som erstatning for traditionelle kontrolmetoder. Det kunne eksempelvis være monitorering af fiskeriaktiviteter på det åbne hav ved anvendelse af sensorer på spil og motorer i kombination med positionsdata, i stedet for fysisk tilstedeværelse af fiskerikontrollører på fartøjer på havet. Et andet eksempel kunne være elektronisk monitorering af vejning ved losningen af fangsterne. Mange af de nye teknologiske løsninger kan både give en mere enkel og mere effektiv fiskerikontrol.

Samtidig er kravene til fiskerikontrollen ændret i takt med ændringer i regelsættene for fiskeriet. Den største ændring kom med reformen af EU's fiskeripolitik fra 2013, som indførte landingsforpligtelsen som et af hovedelementerne, hvorefter erhvervsfiskere har pligt til at lande alle fangster af kvoterede fiskearter. Landingsforpligtelsen bliver også omtalt som udsnidsforbuddet eller discardforbuddet.

Europa-Kommissionen har foreslået en obligatorisk anvendelse af elektronisk kontrol i det forslag til revision af kontrolforordningen, som blev fremsat i foråret 2018, KOM (2018) 368 af 30. maj 2018.

Fiskeriloven i sin nuværende udformning er skrevet i en tid, hvor fiskerikontrollen ikke anvendte elektroniske løsninger, og fiskeriloven indeholder derfor ikke en generel hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter. Med lovforslaget foreslås der indført en bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter.

I Danmark har vi gode erfaringer med anvendelsen af den såkaldte Black Box-teknologi, der med sensorer på fiskeudstyret i kombination med detaljeret positionsdata kan monitorere fiskeriaktiviteterne. Systemet anvendes i dag ved fiskeri efter muslinger og østers i blandt andet Natura 2000-områder i Limfjorden med særlig hjemmel i fiskerilovens § 10 d.

Den foreslåede generelle hjemmel forventes i første omgang anvendt til at udbrede Black Box-teknologien til fiskeriet i Øresund, hvor der er forbud mod anvendelse af trawl.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Køb, leje, salg og udlejning af fangstrettigheder

2.1.1. Gældende ret

Efter fiskerilovens § 34, stk. 1, er ministeren for fiskeri og ligestilling bemyndiget til at fastsætte regler om den erhvervsmæssige udnyttelse af ressourcer i saltvand. Hjemlen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1270 af 30. oktober 2018 om regulering af fiskeriet (reguleringsbekendtgørelsen). Disse regler omfatter både den danske administration af og fordeling blandt danske fiskere af de fiskekvoter, som efter EU's fælles fiskeripolitik tildeles Danmark, og administration og fordeling af andre fangstrettigheder, som ikke er omfattet af EU's fælles fiskeripolitik, eksempelvis tildeling af licenser til fiskeri efter muslinger. Fiskerilovens § 34, stk. 1, indeholder ikke hjemmel til at afholde udgifter til køb eller leje af fangstrettigheder eller til at opkræve betaling for tildeling af fangstrettigheder.

2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Rettighederne til at fiske stiller samfundet i dag til rådighed for fiskerne. Således er der ikke blevet opkrævet betaling ved fordeling af rettigheder til årlige andele af de danske fiskekvoter og andre rettigheder til at fiske. Inden for nærmere fastsatte grænser og med visse undtagelser kan fiskerne sælge deres rettigheder til andre. Fiskerne betaler hvert år en afgift på op til 6 promille af landingsværdien for hvert kilo fisk, der landes, den såkaldte promilleafgift.

En kilde til finansiering af initiativer til udvikling af dansk fiskeri, herunder på kontrolområdet, kunne eksempelvis være salg på auktion eller udlejning af nye eller uudnyttede eksisterende fangstrettigheder til fisk og skaldyr.

Der bør derfor iværksætte en ordning med auktion over ikke-forbrugte mængder i kystfiskerordningen, rettigheder i nye fiskerier samt mængder afsat til den såkaldte Fiskefond. Fiskefonden er ikke en egentlig fond, men betegnelsen for den pulje af fiskerettigheder, der i overensstemmelse med de gældende regler forlods udtages af de danske FKA- og IOK-kvoter og anvendes til særlige formål. For at tilvejebringe mængder til en ordning med salg eller udlejning af fiskerettigheder, kunne der forlods udtages en lidt større andel af de danske FKA- og IOK-kvoter til Fiskefonden, end der gøres i dag. Dermed vil den andel af kvoterne, som fordeles til fiskerne i forhold til deres ejerskab af kvoteandele, blive lidt mindre. Det forudsættes, at en sådan forlods udtagning til Fiskefonden vil være mulig inden for rammerne for erstatningsfri regulering, og at der således ikke vil være tale om ekspropriation. Udenrigsministeriet forventer at iværksætte en juridisk analyse af spørgsmålet, inden der træffes beslutning om en øget forlods udtagning.

Salg og udleje kunne eksempelvis ske i form af et salg af en kvoteandel eller ved tidsbegrænset udleje af retten til at fiske en bestemt mængde af en kvote. Prisfastsættelsen vil kunne ske ud fra en forud fastsat pris eller ved afholdelse af auktion, licitation eller budrunde. Salg eller udlejning vil også kunne forbeholdes visse dele af fiskeriflåden eller personer og juridiske selskaber.

Med den fulde implementering af landingsforpligtelsen fra 1. januar 2019, skal alle fangster af kvoterede arter landes og afskrives på en kvote. En fisker skal inden en fangstrejse påbegyndes sikre sig, at han har rådighed over de årsmængder af kvoterede fisk, som må forventes at blive fanget. Det gælder både for de arter, som fiskeriet primært er rettet mod, og for andre arter, som fiskeren utilsigtet måtte få i nettet. Såfremt fiskeren efter afslutning af fangstrejsten ikke har tilstrækkelige årsmængder til kvoteafskrivning af fangede fisk af en given art, skal fiskeren inden 5 dage efter landing skaffe sig de nødvendige årsmængder, eksempelvis ved leje fra en anden fisker. Hvis fiskeren allerede inden starten af en fangstrejse ved, at han ikke kan skaffe sig de nødvendige mængder af en given art, som der er en risiko for, at han vil få i nettet, må fiskeren ikke påbegynde det pågældende fiskeri. I denne situation betegnes den givne art som en choke-species.

For fiskere inden for den tidsbegrænsede del af kystfiskerordningen kan det være en forholdsmæssig stor udgift helt at skulle standse et fiskeri i en periode, blot fordi der er risiko for, at man vil få en mindre mængde fisk i nettet som bifangst, som man ikke har eller ikke kan skaffe sig årsmængder til, den såkaldte choke-species-problematik. Det kan derfor være hensigtsmæssigt at etablere et system, hvor staten vil skulle sikre, at disse fiskere har tilstrækkelige årsmængder til rådighed for kvoteafskrivning af alle bifangster, så choke-species-situationen undgås. Dette kunne eksempelvis ske ved, at staten stiller ubrugte mængder fra Fiskefonden til rådighed eller opkøber kvoteandele eller lejer årsmængder, hvorpå bifangsterne kan afskrives. Finansiering af opkøb og leje vil blandt andet kunne tilvejebringes ved salg eller udlejning af fangstrettigheder.

Ved etablering af nye ordninger med køb, leje, salg og udleje af fangstrettigheder vil eventuelle statsstøtte- og skatteretlige aspekter skulle indgå i overvejelserne om ordningernes udformning.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget i § 1, nr. 3, til en ny § 34, stk. 1, nr. 7, foreslås det, at den eksisterende bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne fastsætte regler om den erhvervsmæssige udnyttelse af de levende ressourcer i saltvand suppleres med en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om gennemførelse af ordninger med køb, leje, salg eller udlejning af fangstrettigheder.

Bemyndigelsen er formuleret således, at køb, leje, salg eller udlejning af fangstrettigheder ikke er afgrænset til at skulle

ske efter en bestemt metode. Køb af kvoteandele eller leje af årsmængder vil eksempelvis kunne ske på det eksisterende frie marked i konkurrence med erhvervsfiskere eller ved afholdelse af et udbud eller en licitation, hvor sælgere af kvoteandele eller udlejere af årsmængder kan tilbyde kvoteandele eller årsmængder til salg. Salg eller udlejning af fangstrettigheder vil eksempelvis kunne ske ved salg eller tidsbegrænset udlejning af rettigheder med en forud fastsat pris eller ved afholdelse af auktion, licitation eller budrunde m.v. Salg eller udlejning af rettigheder vil også kunne være forbeholdt en nærmere defineret gruppe af fartøjer eller personer og juridiske selskaber.

Det forventes, at bemyndigelsen til at kunne købe eller leje fangstrettigheder i første omgang vil blive anvendt til at købe kvoteandele eller leje årsmængder med henblik på at sikre tilstrækkelige årsmængder til rådighed for fiskere inden for den tidsbegrænsede del af kystfiskerordningen til kvoteafskrivning af bifangster, så choke species-situationen undgås. Videre vil bemyndigelsen kunne anvendes til i bredere omfang at købe kvoteandele eller leje årsmængder, hvis det vurderes at være nødvendigt i forbindelse med kvoteadministrationen i øvrigt eller med henblik på at understøtte særlige målsætninger for fiskeriet.

Bemyndigelsen til at kunne sælge eller udleje fangstrettigheder forventes i første omgang at ville blive anvendt til at iværksætte en ordning med auktion over ikke-forbrugte mængder i kystfiskerordningen, rettigheder i nye fiskerier samt mængder afsat til Fiskefonden. I forbindelse med en sådan udmøntning af denne bemyndigelse vil de nærmere betingelser og rammer skulle fastlægges, herunder skal der udarbejdes en konkret model for auktionering af tilladelser, samt ske nærmere afklaring af de statsfinansielle konsekvenser.

2.2. Frivilligt kystfiskermærke

2.2.1. Gældende ret

Efter den gældende lovgivning er der ikke hjemmel til, at ministeren for fiskeri og ligestilling kan etablere og drive en frivillig mærkningsordning inden for fiskerisektoren.

2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser

En mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri vurderes at kunne bidrage til at understøtte en positiv udvikling i dansk kystfiskeri med fokus på anvendelse af skånsomme redskaber. Tilsvarende ordninger kendes fra andre områder inden for fødevarerproduktion, eksempelvis dyrevelfærdsmærket etableret af Miljø- og Fødevarerministeriet.

Mærkningsordningen skal indgå i en samlet indsats for at styrke kystfiskeriet og bidrage til at fremme forbrugernes interesse for skånsomt kystfiskerifangede fisk. Mærkningsordningen bør være enkel både hvad gælder kriterier og kontrol for at sikre, at så mange kystfiskere som muligt vil deltage i ordningen. Med mange fiskere i ordningen kan der opnås stabile leverancer af fisk med mærket til aftagerne. Dette

gælder særligt detailhandelen, som er afhængig af at kunne udbyde et mere eller mindre ensartet produktsortiment hele året, men også til restauranter og kantiner samt andre aftagere af fisk, eksempelvis leverandører af måltidskasser.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget § 1, nr. 4, foreslås det, at der som et nyt kapitel 16 a indsættes en ny § 101 a, hvor der i stk. 1 gives ministeren for fiskeri og ligestilling hjemmel til at kunne etablere og drive en frivillig mærkningsordning til fremme af kystfiskeri med anvendelsen af skånsomme fiskeredskaber.

I forslaget til stk. 2 foreslås, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af og betingelser for deltagelse i mærkningsordning, herunder om omfattede arter og produkter, krav til fartøjer, redskabstyper, fiskemetoder, herunder varighed af fiskeriet, krav til håndtering af fangster, der ligger ud over de krav, som gælder i henhold til lovgivningen i øvrigt, krav om uddannelse, udformning og anvendelse af et mærke, dokumentation, kontrol og tilsyn, og om betaling for deltagelse i ordningen.

Kriterierne for deltagelse i ordningen forventes at ville ligge på linje med kriterierne for deltagelse i den nuværende kystfiskerordning for tildeling af særlige kvoteandele, blandt andet at fiskerfartøjet højst må være 17 meter langt, at minimum 80 procent af fangstrejserne er på under 2 døgn og at der kun anvendes en nærmere række skånsomme redskaber. Efterlevelse af håndteringskrav kan eksempelvis ske gennem obligatorisk deltagelse i særligt tilrettelagte kurser. Mærkningsordningen vil både kunne anvendes af fiskerierhvervet og senere omsætningsled i engros- og detailledet, samt restaurationsbranchen. Udformningen af mærkningsordningen forventes at skulle ske i tæt samarbejde med disse parter. Ved fastsættelse af regler om betaling for deltagelse i ordningen skal betalingen følge reglerne for opkrævning af gebyrer, og må således alene dække de beregnede udgifter ved ordningen.

Endelig skal det være muligt for fiskere fra andre EU- og EØS-lande at deltage i ordningen, ligesom det skal være muligt, at fisk fanget af udenlandske fartøjer, der deltager i en lignende ordning, også kan anvende det danske mærke.

2.3. Produktionsafgiftsfonde

2.3.1. Gældende ret

Fiskerilovens kapitel 17 omhandler administrationen af produktionsafgifter og indeholder blandt andet en bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne fastsætte regler om nedsættelse af en eller flere produktionsafgiftsfonde til administration af afgifterne. Fondene ledes af en bestyrelse udpeget af ministeren.

Efter § 102, stk. 2, kan ministeren efter indstilling fra produktionsafgiftsfondenes bestyrelse fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk.

Efter § 103, kan fondene anvende afgifterne til en række formål i fiskerierhvervets interesse, og der kan også afholdes udgifter til honorar til medlemmerne af fondenes bestyrelser. Der er ikke hjemmel til at afholde udgifter til fondenes administration.

På nuværende tidspunkt er der alene nedsat én produktionsafgiftsfond, Fiskeafgiftsfonden, jf. bekendtgørelse nr. 1439 af 6. december 2018 om produktionsafgift på fisk landet af danske fiskerfartøjer.

Fiskeafgiftsfondens formål er at styrke udviklingsmuligheder og konkurrenceevne inden for sektoren. Produktionsafgiften betales i dag for alle fisk, der landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer, uanset om landing sker i Danmark eller i udlandet. Produktionsafgiften opkræves som en promilleandel af landingsværdien. Med virkning fra 1. januar 2019 er produktionsafgiften hævet fra 2 promille af fartøjernes årlige landingsværdi til 4 promille af fartøjernes årlige landingsværdi op til 25 mio. kr. og 6 promille af den del af fartøjernes årlige landingsværdi, der overstiger 25 mio. kr. Der er desuden indført et bundfradrag, så der ikke betales produktionsafgift af de første 500.000 kr. af hvert fartøjs årlige landingsværdi.

2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Ændringen af produktionsafgiften forventes at give et merprovenu til fonden på godt 7 mio. kr. årligt. Hidtil har fonden primært anvendt midler til støtte til fiskeriets lærlinguddannelse. Med det øgede provenu forventes det, at flere andre formål også vil kunne tilgodeses.

Med indførelsen af differentierede niveauer for produktionsafgiften forventes administrationen af selve opkrævningen af afgifterne at blive mere omfattende. Hertil kommer en øget administration i forbindelse med uddeling af midler til flere forskellige formål.

Hidtil har Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation efter bemyndigelse fra ministeren for fiskeri og ligestilling forestået den daglige administration af fiskeafgiftsfonden, og foreningen har afholdt alle udgifter ved administrationen. Som følge af den forventede øgede administration findes det rimeligt, at Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation kan godtgøres de afholdte udgifter til administrationen af fiskeafgiftsfonden. Foreningen skønner, at udgifterne vil udgøre under 5 procent af de samlede årlige afgifter. Samtidig præciseres det, at opkrævningen af produktionsafgiften også omfatter fisk, som landes af danske fiskerfartøjer i udlandet.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget § 1, nr. 5, foreslås det, at det i lovens § 102, stk. 2, præciseres, at der kan opkræves afgift af fisk, der landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer både i Danmark og i udlandet.

Med forslaget § 1, nr. 6, foreslås det, at der i lovens § 103, 2. pkt., indsættes hjemmel til, at der kan afholdes udgifter til

fondenes administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter. Som udgift til fondenes administration kan blandt andet medregnes udgifter til kontorhold og lønninger til personale, samt øvrige udgifter til fondenes drift. Udgifterne til administration skal fremgå af fondenes budget og regnskaber. Udgifter til Udenrigsministeriets tilsyn med produktionsafgiftsfondene og ministeriets administration og kontrol i øvrigt i relation til fondene vil ikke kunne dækkes af fondene, men skal afholdes inden for ministeriets eksisterende rammer.

2.4. Digitaliseret fiskerikontrol

2.4.1. Gældende ret

Efter fiskerilovens § 117, stk. 1, påhviler det ministeren for fiskeri og ligestilling at kontrollere overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter, det vil sige EU's fælles fiskeripolitik. Kontrollen sker efter reglerne i fiskerilovens kapitel 20 om afgivelse og behandling af oplysning og kapitel 22 om kontrol og tilsyn.

Kontrollen sker i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, EU-Tidende 2009, nr. L 343, side 1, i daglig tale kontrolforordningen, som blandt andet stiller krav om anvendelse af elektronisk positionsudstyr på fiskerfartøjer, det såkaldte VMS, og om elektroniske indberetning af logbøger, landingserklæringer, omladningsopgørelser og salgsnotaer.

Kontrolopgaven med fiskernes overholdelse af fiskerilovgivning reguleres ikke detaljeret i EU-lovgivning, men i henhold til artikel 15, stk. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse nr. 2004/585/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 22, i daglig tale grundforordningen, skal medlemsstaterne hver især sikre en detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser blandt andet ved at sikre, at en tilstrækkelig kapacitet og midler står til rådighed for fiskerikontrollen. Dermed er det overladt til de nationale myndigheder, ud over kravene i kontrolforordningen, at anvende de kontrolredskaber, som findes mest velegnede til kontrol med det relevante fiskeri.

Ifølge fiskerilovens § 10 d kan ministeren fastsætte regler vedrørende fiskeri for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter i internationale beskyttelsesområder samt forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EU-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, kaldet habitatdirektivet. Bestemmelsen er anvendt til at stille krav om anvendelse af

elektronisk overvågningsudstyr og særlige positionsmeldinger i fiskeriet efter muslinger og østers.

Ud over de konkrete krav i kontrolforordningen og fiskerilovens § 10 d er der ikke hjemmel i fiskeriloven eller kontrolforordningen til at stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter.

Efter fiskerilovens § 130, stk. 2, kan der i regler udstedt i medfør af loven fastsættes straf i form af bøder for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

2.4.2 Udenrigsministeriets overvejelser

Fiskerikontrollen omfatter i dag en administrativ kontrol og en fysisk kontrol. Den administrative kontrol omfatter en kontrol af dokumenter og indberetninger til fiskerikontrollen. Det er blandt andet kontrol af den enkelte fiskers indberetninger i logbogen, hvor oplysninger om fangster samt tid og sted for fiskerier registreres. Indberetningerne suppleres af VMS-data om fiskerfartøjernes positioner, som i et vist omfang giver mulighed for at krydstjekke overensstemmelse mellem VMS-data og logbogsdata.

Den fysiske kontrol er en kontrol, hvor fiskerikontrollører ved en fysisk tilstedeværelse på eksempelvis fiskerfartøjer på havet eller ved losning i havne kan kontrollere, om reglerne for fiskeri er overholdt. Det gælder eksempelvis regler om anvendelse af bestemte typer redskaber med en bestemt maskestørrelse, eller regler om mindstestørrelse for de fisk, der afsættes til konsum.

Kravene til fiskerikontrollen er ændret i takt med ændringer i regelsættene for fiskeriet. Den største ændring kom med reformen af EU's fiskeripolitik fra 2013, som indførte landingsforpligtelsen som et af hovedelementerne, hvorefter erhvervsfiskere har pligt til at lande alle fangster af kvoterede fiskearter. Landingsforpligtelsen bliver også omtalt som udsnidsforbuddet eller discardforbuddet.

Den teknologiske udvikling gør det i dag muligt at erstatte nogle af de traditionelle kontrolmetoder med anvendelse af nye teknologiske løsninger. Fiskeriloven i sin nuværende udformning er skrevet i en tid, hvor fiskerikontrollen ikke anvendte elektroniske løsninger, og fiskeriloven indeholder derfor ikke en generel hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter.

Kun på et enkelt område er der i dag hjemmel til at anvende elektroniske kontrolinstrumenter ud over elektronisk logbog og VMS. Dette gælder ved kontrol af fiskeri efter muslinger og østers i Natura 2000-områder, hvor der er et særligt behov for sikre, at der ikke sker forringelse af områdets bundfauna og levesteder for de beskyttede arter, som udpegningen af Natura-området er sket af hensyn til. Ved denne særlige kontrol anvendes de såkaldte Black Box-teknologi med sensorer på spil og motorer i kombination med detaljerede positionsdata. Hermed får kontrolmyndighederne oplysninger om, hvor og hvornår alle fartøjer med tilladelse til fiske-

ri efter muslinger og østers fisker, uden at kontrollen skal være fysisk til stede i nærheden af eller på et fiskerfartøj, noget der både er dyrt og i et vist omfang forstyrrer arbejdet om bord. Anvendelsen af Black Box-teknologien betragtes såvel af myndighederne som af fiskerierhvervet som en valid og troværdig kontrolmetode, der samtidig er både effektiv og proportional. Systemet tillader ydermere en mere målrettet og præcis forvaltning, så selv relativt små geografiske områder kan holdes åbne for fiskeri.

Et tilsvarende kontrolbehov forventes inden for en kortere årrække at ville opstå i relation til forpligtelserne til at beskytte særlige områder under havstrategidirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger, EU-Tidende 2008, nr. L 164, side 19.

Et andet kendt elektronisk kontrolinstrument er kameramonitering på fiskerfartøjer. Danmark tog i 2008 politisk initiativ til drøftelse af anvendelse af kameramonitering i EU som led i fiskerikontrollen. I perioden 2009-2015 er der gennemført omfattende forsøg i Danmark, England og Skotland og mindre omfang forsøg i Tyskland, Sverige og Holland med kameramonitering på fiskerfartøjer. Den gennemgående konklusion fra forsøgene er, at kameramonitering er et effektivt instrument til at sikre overholdelsen af fiskerilovgivningen, herunder særligt landingsforpligtelsen, og at anvendelsen af systemet sammen med fangstkvoteordningen medfører, at fiskerne bringer alle fangster i land. Allerede det første danske forsøg viste en markant positiv ændring i fiskernes adfærd, en tendens der fortsatte igennem hele forsøgsperioden. EU-Kommissionen har i sit forslag til ændring af kontrolforordningen fra maj 2018 foreslået bestemmelser med krav om anvendelse af intern kameramonitering. Forslaget forventes dog tidligst forhandlet på plads i løbet af 2020.

Black Box-teknologien, kameramonitering og andre endnu ukendte teknologiske løsninger vil således med fordel kunne anvendes, hvor der er et særligt kontrolbehov, og medvirke til en mere enkel og mere effektiv kontrol for både fiskerierhvervet og for fiskerikontrollen. Ligeledes kan det tænkes, at anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter kunne blive aktuel i havne og på andre lokaliteter, hvor håndtering af fangster af fisk og skaldyr i fiskerirelaterede erhverv er underlagt fiskerilovens regler. Det kunne eksempelvis være i forbindelse med vejning ved losning af fangsterne.

Foruden til kontrolformål vil visse af de detaljerede oplysninger om fiskeriet indsamlet med elektroniske kontrolinstrumenter kunne bruges som datagrundlag i forbindelse med udarbejdelsen af den biologiske rådgivning om fiskeriet. Med et mere detaljeret datagrundlag kan den biologiske rådgivning blive styrket og mere præcis. Det vil i mange tilfælde komme fiskerierhvervet til gode, idet fiskeriforvaltningen ikke længere vil være tvunget til at fastlægge en given kvote ud fra forsigtighedsprincippet og dermed fastsætte kvoten på et lavere niveau på grund af manglende data.

Samlet set vurderes det, at tilvejebringelse af hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter i kontrollen med erhvervsfiskeriet og de dertil knyttede erhverv vil have flere fordele, som både vil komme fiskerierhvervet og samfundet til gode, idet dette vil give mulighed for en forbedret og mere kosteffektiv fiskerikontrol samt et forbedret datagrundlag for den biologiske rådgivning bag fiskeriforvaltningen.

2.4.3 Den foreslåede ordning

Forslaget i § 1, nr. 7, omfatter indsættelse af et nyt stk. 2 i §117.

Med forslaget til § 117, stk. 2, foreslås det, at ministeren for fiskeri og ligestilling får bemyndigelse til at fastsætte regler for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter til dokumentation for og kontrol af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i lovens § 10 nævnte EU-retsakter.

Den foreslåede bemyndigelse til ministeren er begrænset til at udstede regler rettet mod det erhvervsmæssige fiskeri og dertil knyttede erhverv, og kan således ikke anvendes over for det rekreative fiskeri.

Den foreslåede bemyndigelse omfatter både muligheden for at fastsætte regler om, at der skal anvendes et specifikt elektronisk kontrolinstrument, herunder udstyr til kameramonitoring, samt muligheden for at fastsætte nærmere regler i relation til kontrolinstrumentet, herunder tekniske specifikationer, krav til installationen, drift og vedligeholdelse. Bemyndigelsen omfatter også mulighed for at kunne fastsætte regler om lagring og håndtering af samt ejerskab til de data, som indsamles med kontrolinstrumentet, samt regler om pligt til at indsende eller overdrage data til kontrolmyndigheden i kontroløjemed eller overdragelse til offentlige myndigheder i statistisk øjemed. Forslaget vil kunne indebære, at erhvervet skal afholde udgifter til at anskaffe og installere de elektroniske kontrolinstrumenter samt den efterfølgende drift og vedligeholdelse.

Den foreslåede bemyndigelse forventes i første omgang anvendt til at stille krav om anvendelse af Black Box-teknologien på fartøjer, der fisker i Øresund, hvor der er forbud mod anvendelse af trawl.

Indsamlingen og den efterfølgende håndtering, lagring og behandling af oplysningerne skal ske i overensstemmelse med gældende offentligretlige regler, herunder forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 med senere ændring og lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven). Såfremt der med det specifikke elektroniske kontrolinstrument sker indsamling af personoplysninger, skal tillige Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF

(databeskyttelsesforordningen), EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og eventuelle særregler, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, iagttages.

Selv om monitoringen ikke har som mål at registrere arbejdstagernes aktiviteter ombord, vil identificerbare personer blive monitoreret som en konsekvens af, at håndteringen af fangsten ombord monitoreres. Den efterfølgende behandling af de registrerede data, vil derfor forudsætte et behandlingsgrundlag i databeskyttelsesreglerne. Ifølge artikel 5 stk. 1, litra b, i databeskyttelsesforordningen skal personoplysninger indsamles til udtrykkelige angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Efter artikel 5, stk. 1, litra c, skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (princippet om dataminimering). Behandling af almindelige oplysninger kan ske, hvis betingelserne i artikel 6, stk. 1, er opfyldt, mens følsomme oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, ikke må behandles, medmindre betingelserne i artikel 9, stk. 2, er opfyldt eller hvis betingelserne i § 7 i databeskyttelsesloven er opfyldt. Samkøring af data med andre registre, kræver ikke lovhjemmel, men idet samkøring i kontroløjemed vil være en indgribende foranstaltning, vil de almindelige principper og regler om behandling af personoplysninger skulle iagttages, herunder proportionalitetsprincippet.

I henhold til Datatilsynets Vejledning om databeskyttelse i forbindelse med ansættelsesforhold, skal begrebet arbejdsplads forstås bredt som omfattende alle steder, hvor en fysisk eller juridisk person lader arbejde udføre. Private virksomheder og offentlige myndigheder, der foretager tv-monitoring af arbejdspladser skal ifølge lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007 med senere ændringer, ved skiltning eller på anden tydelig måde oplyse om overvågningen. Ved siden af kravet om skiltning gælder databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens regler om oplysningspligt over for de registrerede. Det forudsættes dermed, at de ansatte får oplysning om, at der foretages tv-monitoring, om formålet med tv-monitoringen og om, i hvilke tilfælde optagelserne kan blive gennemgået og videregivet til politiet. De ansatte skal også have oplysninger om, hvor længe optagelserne vil blive opbevaret.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget vedrørende ordninger med køb, leje, salg og udlejning af fangstrettigheder forventes at medføre personaleudgifter til administration samt udgifter til etablering og drift af eventuelle IT-systemer. Ordningerne forventes også at medføre udgifter for staten til køb og leje af rettigheder, samt indtægter fra salg eller udlejning af rettigheder. Om-

fanget af udgifter og indtægter vil afhænge af omfanget af den konkrete ordning og kan derfor ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt. Det forventes, at en mindre del af udgifterne vil kunne afholdes inden for eksisterende bevillinger. Derimod vil der skulle tages stilling til større udgifter til eventuelle køb og leje af fiskerettigheder samt større udgifter til etablering og drift af nødvendige IT-systemer, som ikke forventes at kunne afholdes inden for de eksisterende bevillinger. Udgifterne forventes ligeledes at kunne finansieres gennem provenu fra ordninger om salg og udlejning af fangstrettigheder.

Forslaget vedrørende etablering og drift af et frivilligt kystfiskermærke forventes at medføre udgifter til personale og etablering, drift og kontrol af mærkningsordningen, herunder it-understøttelse af kontrollen, på i alt ca. 2,5 mio. kr. i hvert af årene 2019-2022. Der forventes ligeledes udgifter til markedsføring af mærket, særligt i opstartsfasen, på 2,5 mio. kr. i hvert af årene 2019-2022. Udgifterne afholdes inden for de eksisterende bevillinger.

Forslagene vedrørende produktionsafgiftsfondene forventes ikke at medføre merudgifter for det offentlige.

Forslagene vedrørende digitaliseret fiskerikontrol forventes at medføre personaleudgifter til administration og kontrol samt udgifter til etablering og drift af nødvendige IT-systemer til understøttelse af anvendelse af et givet elektronisk kontrolinstrument. Omfanget af udgifter vil afhænge af, hvilke elektroniske kontrolinstrumenter, der i forbindelse med udnyttelsen af bemyndigelsen vil blive stillet krav om, og kan derfor ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt. Det må dog forventes, at en del af udgifterne vil kunne afholdes inden for eksisterende bevillinger gennem omprioritering i fiskerikontrollen. Derimod vil der skulle tages stilling til større enkeltudgifter, eksempelvis til etablering og drift af nødvendige IT-systemer, som ikke forventes at kunne afholdes inden for de eksisterende bevillinger.

Det vurderes, at principperne for digitaliseringsklar lovgivning er fulgt.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vedrørende ordninger med køb, leje, salg og udlejning af kvoter og årsmængder m.v. forventes i meget begrænset omfang at ville føre til administrative udgifter for erhvervslivet, idet der vil være udgifter forbundet med at indgive bud på de fangstrettigheder, som staten ønsker at købe eller leje eller som udbydes til salg eller leje. Ligeledes vil der være udgifter til selve betalingen for fangstrettighederne, som købes eller lejes. Forslaget forventes i begrænset omfang at have positive konsekvenser for den del af kystfiskeriet, som i første omgang forventes at ville få stillet årsmængder til rådighed for afskrivning af bifangster. Kommer dette til at ske i større omfang, vil den positive effekt være

tilsvarende større. Forslaget forventes i begrænset omfang at kunne medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervet, såfremt det besluttet forlods at udtage en lidt større andel af de danske FKA- og IOK-kvoter til Fiskefonden, end der gøres i dag. De nærmere regler om ordningerne skal fastlægges ved bekendtgørelse, herunder også en eventuel forlods udtagning til Fiskefonden, hvorfor de administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke kan angives nærmere.

Forslaget vedrørende etablering og drift af et frivilligt kystfiskermærke forventes at have positive konsekvenser for de kystfiskere, som vil benytte mærket, idet fiskerne kan forvente en bedre afregningspris for deres fangster. Forslaget forventes kun i begrænset omfang at medføre administrative udgifter for de fiskere og virksomheder, som vælger at benytte ordningen. Der forventes ikke at blive opkrævet gebyr for deltagelse i ordningen i den 4-årige periode 2019-2022, hvortil der er afsat finansiering på finansloven 2019. Herefter kan det eventuelt blive besluttet, at der skal betales gebyr for at benytte ordningen, som skal dække udgifter relateret til ordningen. De nærmere regler om mærkningsordningen skal fastlægges ved bekendtgørelse, hvorfor de administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke kan angives nærmere på nuværende tidspunkt.

Forslagene vedrørende produktionsafgiftsfondene forventes ikke at medføre administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet dansk indregistrerede fartøjer, der lander fisk i danske og udenlandske havne, allerede i dag betaler produktionsafgift.

Forslaget vedrørende digitaliseret fiskerikontrol forventes i meget begrænset omfang at have negative administrative konsekvenser for erhvervslivet og primært i forbindelse med vedligeholdelse af systemer og udstyr. Samtidig forventes anvendelsen af digitale kontrolinstrumenter i meget begrænset omfang at have positive konsekvenser, idet anvendelsen forventes at ville medføre en forenkling af kontrollen, som vil kunne spare fiskerne for administrative udgifter. Omfanget af de administrative udgifter vil afhænge af, hvilke elektroniske kontrolinstrumenter, der vil blive stillet krav om i forbindelse med udnyttelsen af bemyndigelsen, og omfanget kan derfor ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt.

Forslaget vedrørende digitaliseret fiskerikontrol forventes at medføre engangsudgifter til anskaffelse og installation af det krævede udstyr samt udgifter til drift og vedligeholdelse. Omfanget af engangs- og driftsudgifter vil afhænge af, hvilke elektroniske kontrolinstrumenter, der vil blive stillet krav om i forbindelse med udnyttelsen af bemyndigelsen og omfanget kan derfor ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt. Forslaget forventes tillige at kunne medføre øgede indtægter for fiskerierhvervet, i det omfang et bedre datagrundlag vil resultere i højere kvoter.

Efter de nuværende EU-regler for EU's Hav- og Fiskerifond for perioden 2014-2020, kan der gennem det nationale program ydes tilskud med op til 80 procent til anskaffelse af elektronisk kontroludstyr. Der er dog ikke truffet politisk

beslutning om at yde støtte hertil i det nuværende danske fiskeriudviklingsprogram 2014-2020. Omkostninger til drift og vedligeholdelse er ikke tilskudsberettigede. EU-reglerne for den kommende programperiode 2021-2027 er under forhandling i EU-institutionerne, hvorfor det er uvist, om det fra 2021 vil være muligt at yde støtte under programmet.

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes at kunne have positive miljømæssige konsekvenser for de marine ressourcer, da en mere effektiv fiskerikontrol vil understøtte en miljømæssigt bæredygtig udnyttelse af de akvatiske ressourcer og de marine økosystemer.

7. Forholdet til EU-retten

Etableringen af en frivillig mærkningsordning vil skulle notificeres til Europa-Kommissionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, EU-Tidende 2015, nr. L 241, side 1.

Formålet med lovforslaget er at forbedre og effektivisere fiskerikontrollen og forslaget medvirker dermed til opfyldelse

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Udgifter til personale og etablering, drift og kontrol af mærkningsordningen, herunder it-understøttelse, på i alt ca. 2,5 mio. kr. i hvert af årene 2019-2022. Udgifter til personale og udgifter til etablering og drift af nødvendige IT-systemer i relation til ordninger om køb, leje, salg eller udleje af fangstretigheder, samt vedrørende elektroniske kontrolinstrumenter.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Visse øgede indtægter i det omfang et bedre datagrundlag resulterer i højere kvoter.	Engangsudgift til anskaffelse af samt løbende drifts- og vedligeholdelsesudgifter

af Danmarks forpligtelse til at sikre overholdelse af EU's fælles fiskeripolitik.

Forslagets øvrige elementer indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 5. februar 2019 til den 5. marts 2019 været i høring hos følgende myndigheder og organisationer og m.v.:

3F Transportgruppen, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Atlantic Shipping, Brancheforeningen Dansk Skaldyrsopdræt, Danish Seafood Association, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Danske Havne, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Fødevarer, DI Handel, DTU Aqua, Greenpeace, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Fiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Fiskeriets Arbejdsmiljøråd, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen Muslingeerhvervet, Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri, FSR - danske revisorer, Landbrug og Fødevarer, Levende Hav, Marine Ingredients Denmark, NOAHs Sekretariat, OCEANA, WWF.

		vedrørende elektroniske kontrolinstrumenter.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen eller begrænset.	Ingen eller begrænset.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Miljømæssigt mere bæredygtig udnyttelse af de akvatiske ressourcer.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Etableringen af en mærkningsordning vil skulle notificeres til Europa-Kommissionen. Lovforslaget indeholder i øvrigt ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-2.

Efter fiskerilovens § 34, stk. 1, er ministeren for fiskeri og ligestilling bemyndiget til at fastsætte regler om den erhvervsmæssig udnyttelse af de levende ressourcer i saltvand. Hjemlen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1270 af 30. oktober 2018 om regulering af fiskeriet. Disse regler omfatter både den danske administration af og fordeling blandt danske fiskere af de fiskekvoter, som efter EU's fælles fiskeripolitik tildeles Danmark, og administration og fordeling af andre fangstrettigheder, som ikke er omfattet af EU's fælles fiskeripolitik, eksempelvis tildeling af licenser til fiskeri efter muslinger.

Forslaget i nr. 1 og 2 er konsekvensændringer som følge af tilføjelsen af et nyt nr. 7 i § 34, stk. 1, jf. forslaget i nr. 3.

Til nr. 3.

Efter fiskerilovens § 34, stk. 1, er ministeren for fiskeri og ligestilling bemyndiget til at fastsætte regler om den erhvervsmæssig udnyttelse af de levende ressourcer i saltvand. Hjemlen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1270 af 30. oktober 2018 om regulering af fiskeriet. Disse regler omfatter både den danske administration af og fordeling blandt danske fiskere af de fiskekvoter, som efter EU's fælles fiskeripolitik tildeles Danmark, og administration og fordeling af andre fangstrettigheder, som ikke er omfattet af EU's fælles fiskeripolitik, eksempelvis tildeling af licenser til fiskeri efter muslinger. Fiskerilovens § 34, stk. 1, indeholder ikke hjemmel til at staten kan opkøbe eller leje fangstrettigheder eller opkræve betaling for salg eller udlejning af fangstrettigheder.

Med forslaget til § 34, stk. 1, nr. 7, foreslås det, at den eksisterende bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne fastsætte regler om den erhvervsmæssig ud-

nyttelse af de levende ressourcer i saltvand suppleres med en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om køb, leje salg eller udlejning af fangstrettigheder. En fangstrettigheder kan eksempelvis være ejerskabet af en andel af en kvote for en fiskebestand tildelt Danmark i medfør af EU's fælles fiskeripolitik, på baggrund af hvilken ejeren på årsbasis tildeles en given mængde udtryk i kilo af fiskebestanden, som fiskeren har ret til at fiske i det pågældende år. En fangstrettighed kan også være ejerskab af en licens, som giver fiskeren ret til at deltage i et fiskeri efter en given art i et afgrænset område og periode.

Bemyndigelsen er formuleret således, at køb, leje, salg eller udlejning af fangstrettigheder ikke er afgrænset til at skulle ske efter en bestemt metode. Køb af kvoteandele eller leje af årsmængder vil eksempelvis kunne ske på det eksisterende frie marked i konkurrence med erhvervsfiskere eller ved et udbud eller en licitation, hvor sælgere af kvoteandele eller udlejere af årsmængder kan indsende et bud. Salg eller udlejning af fangstrettigheder vil eksempelvis kunne ske ved salg eller tidsbegrænset udlejning af rettigheder, ved fast pris, auktion, licitation eller budrunde m.v., samt at et salg eller udlejning af rettigheder vil kunne være forbeholdt en nærmere defineret gruppe af fartøjer eller personer og juridiske selskaber.

Det forventes, at bemyndigelsen til at kunne købe eller leje fangstrettigheder i første omgang vil blive anvendt til at købe kvoteandele eller leje årsmængder med henblik på at sikre tilstrækkelige årsmængder til rådighed for kystfiskeres kvoteafskrivning af bifangster. Videre vil bemyndigelsen kunne anvendes til i bredere omfang at købe kvoteandele eller leje årsmængder, hvis det vurderes at være nødvendigt i forbindelse med kvoteadministrationen i øvrigt eller med henblik på at understøtte særlige målsætninger for fiskeriet.

Bemyndigelsen til at kunne sælge eller udleje fangstrettigheder forventes i første omgang at ville blive anvendt til at iværksætte om en ordning med auktion over ikke-forbrugte mængder i kystfiskerordningen, rettigheder i nye fiskerier

samt mængder afsat til Fiskefonden. En rettighed til et nyt fiskeri kunne eksempelvis være en ret til i en given periode at deltage i et fiskeri efter en bestemt fiskeart i et område, hvor der hidtil ikke været åbnet for fiskeri efter arten.

Til nr. 4.

Efter den gældende lovgivning er der ikke hjemmel til, at ministeren for fiskeri og ligestilling kan etablere og drive en frivillig mærkningsordning inden for fiskerisektoren.

Med forslaget til § 101 a, stk. 1, foreslås det, at der gives ministeren hjemmel til at kunne etablere og drive en frivillig mærkningsordning til fremme af kystfiskeri med anvendelsen af skånsomme fiskeredskaber.

Med forslaget til § 101 a, stk. 2, foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om administrationen af og betingelser for deltagelse i mærkningsordningen, herunder om omfattede arter og produkter, krav til fartøjer, redskabstyper, fiske-metoder, krav til håndtering af fangster, krav om uddannelse, udformning og anvendelse af et mærke, dokumentation, kontrol og tilsyn, og om betaling for deltagelse i ordningen.

Kriterierne for deltagelse i ordningen forventes fastlagt i samarbejde med erhvervet, og forventes at ville ligge på linje med kriterierne for deltagelse i den nuværende kystfiskerordning for tildeling af særlige kvoteandele, blandt andet at fiskerfartøjet højst må være 15 meter langt, at minimum 80% af fangstrejserne er på under 2 døgn og at der kun anvendes en nærmere række skånsomme redskaber. Ved fastsættelse af regler om betaling for deltagelse i ordningen skal betalingen følge reglerne for opkrævning af gebyrer, og må således alene dække de beregnede udgifter ved ordningen.

Endelig skal det være muligt for fiskere fra andre EU- og EØS-lande at deltage i ordningen, ligesom det skal være muligt, at fisk fanget af udenlandske fartøjer, der deltager i en lignende ordning, også kan anvende det danske mærke.

Til nr. 5.

Fiskerilovens kapitel 17 omhandler administrationen af produktionsafgifter og indeholder blandt andet en bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne fastsætte regler om nedsættelse af en eller flere produktionsafgiftsfonde til administration af afgifterne. Fondene ledes af en bestyrelse udpeget af ministeren. Efter § 102, stk. 2, 1. pkt., kan ministeren for fiskeri og ligestilling efter indstilling fra produktionsafgiftsfondenes bestyrelse fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk, der landes, opdrættes, tilvirkes eller omsættes her i landet, eller på tilsvarende varer, der indføres til landet, samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal refunderes for fisk, når disse indgår som materiale i industrielt fremstillede varer.

Med forslaget til § 102, stk. 2, foreslås det, at ministeren for fiskeri og ligestilling efter indstilling fra produktionsafgiftsfondenes bestyrelse fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk, der landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i

Danmark eller i udlandet, opdrættes, tilvirkes eller omsættes her i landet, eller på tilsvarende varer, der indføres til landet, samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal refunderes for fisk, når disse indgår som materiale i industrielt fremstillede varer. Forslaget betyder således, at det i loven præciseres, at der kan opkræves afgift af fisk, der landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer både i Danmark og i udlandet. Danske fartøjers landinger på Færøerne eller i Grønland vil i denne sammenhæng blive behandlet på samme måde som udenlandske landinger. Ved dansk indregistrerede fiskerfartøjer forstås fartøjer, som er registreret i Søfartsstyrelsens skibsregister og Fiskeristyrelsens fartøjsregister over fiskerfartøjer.

Til nr. 6.

Efter lovens § 103 kan produktionsafgiftsfondene anvende afgifterne til en række formål i fiskerierhvervets interesse, og der kan også afholdes udgifter til honorar til medlemmerne af fondenes bestyrelser. Der er ikke hjemmel til at afholde udgifter til fondenes administration.

Med forslaget til § 103, 2. pkt., foreslås det, at der i loven indsættes en hjemmel til, at der kan afholdes udgifter til fondenes administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter.

Som udgifter til fondenes administration kan blandt andet medregnes udgifter til kontorhold og lønninger til personale, samt øvrige udgifter til fondenes drift. Udgifterne til administration skal fremgå af fondenes budget og regnskaber. Udgifter til Udenrigsministeriets tilsyn med produktionsafgiftsfondene vil ikke kunne dækkes af fondene, men skal afholdes inden for ministeriets eksisterende rammer.

Til nr. 7

Efter fiskerilovens § 117, stk. 1, påhviler det ministeren for fiskeri og ligestilling at kontrollere overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter. Kontrollen sker efter reglerne i fiskerilovens kapitel 20 om afgivelse og behandling af oplysning og kapitel 22 om kontrol og tilsyn.

Kontrollen sker i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, EU-Tidende 2009, nr. L 343, side 1, som blandt andet stiller krav om anvendelse af elektronisk positionsudstyr på fiskerfartøjer, VMS, og om elektroniske indberetning af logbøger, landingserklæringer, omladningsopgørelser og salgnotaer.

I henhold til artikel 15, stk. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 22, skal medlemsstaterne sikre en detaljeret og

nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser blandt andet ved at sikre, at tilstrækkelig kapacitet og midler står til rådighed for fiskerikontrollen. Dermed er det overladt til de nationale myndigheder, ud over kravene i kontrolforordningen, at anvende de kontrolredskaber, som findes mest velegnede til kontrol af det relevante fiskeri.

Ifølge fiskerilovens § 10 d kan ministeren fastsætte regler vedrørende fiskeri for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter i internationale beskyttelsesområder samt forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EU-Tidende 1992, nr. L 206, side 7.

Fiskeriloven indeholder i øvrigt ikke hjemmel til at stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter.

Med forslaget til § 117, stk. 2, foreslås det, at ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter, herunder udstyr til kameramonitering, til dokumentation for og kontrol af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i lovens § 10 nævnte EU-retsakter, herunder regler om specifikation, installation, drift og vedligeholdelse af kontrolinstrumenter, lagring, håndtering og ejerskab af indsamlede oplysninger, samt pligt til overdragelse i digitaliseret form af indsamlede oplysninger til offentlige myndigheder i kontroløjemed eller til statistisk brug.

Bemyndigelsen til ministeren foreslås begrænset til regler rettet mod det erhvervsmæssige fiskeri og dertil knyttede erhverv, og kan således ikke anvendes over for det rekreative fiskeri.

Bemyndigelsen foreslås for det første at omfatte muligheden for ved bekendtgørelse at stille krav om, at et fiskerfartøj eller en virksomhed i øvrigt skal være forsynet med et eller flere specifikke elektroniske kontrolinstrumenter.

I forslaget er det eksplicit nævnt, at bemyndigelsen også omfatter muligheden for at stille krav om anvendelse af udstyr til kameramonitering. Det forudsættes i den forbindelse, at der udelukkende kan stilles krav om kameramonitering i områder på fartøjer og virksomheder, hvor fangst tages ombord, håndteres, forarbejdes, losses, lastes m.v., hvorfor alle mandskabs- og opholdsrum i øvrigt, som privat område ikke vil kunne være omfattet af moniteringen. Formålet med kravet vil skulle være, at erhvervsfiskeren eller virksomheden i kontroløjemed skal kunne dokumentere overholdelse af fiskerilovens regler, regler fastsat i medfør af loven og regler under EU's fælles fiskeripolitik. Anvendelsen af kameramonitering på danske arbejdspladser forudsætter overholdelse af reglerne herom i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse

af direktiv 95/46/EF, EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og eventuelle særregler, som ligger inden for forordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger.

Bemyndigelsen foreslås at give mulighed for, at der alene stilles krav for udvalgte dele af fiskerfartøjerne eller bestemte grupper af fiskerivirksomheder. Bemyndigelsen forudsætter således ikke, at der stilles samme krav til alle fiskerfartøjer eller virksomheder. Forslaget vil kunne indebære, at erhvervet skal afholde udgifterne forbundet med pligten til at anskaffe og installere de elektroniske kontrolinstrumenter samt den efterfølgende drift og vedligeholdelse heraf.

For det andet foreslås det, at der med bemyndigelsen i forbindelse med et krav om anvendelse af et kontrolinstrument også kan fastsættes nærmere regler om eksempelvis tekniske specifikationer for kontrolinstrumenterne, krav til hvor og hvordan installationen skal foretages, krav til drift og vedligeholdelse, regler om lagring, håndtering og ejerskab til de data, som indsamles med kontrolinstrumentet. Som en del af pligten til vedligeholdelse, vil der også kunne fastsættes nærmere regler for de procedurer, som fartøjsføreren eller virksomhedsejeren vil blive forpligtet til at skulle iagttage i tilfælde af svigt i det tekniske udstyr. Dette kunne eksempelvis være krav om at give meddelelse til fiskerikontrollen, og eventuelt i den forbindelse at blive underlagt fiskerikontrollens instruktioner om at sejle i havn inden for en given frist.

For det tredje foreslås der også en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om pligt til i digitaliseret form at overdrage indsamlede data til kontrolmyndigheden i kontroløjemed eller til andre offentlige myndigheder til statistisk brug, eksempelvis overdragelse med henblik på styrkelse af datagrundlaget for den biologiske rådgivning på fiskeriområdet. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om digitale formater m.v.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Til § 3

Fiskeriloven gælder som udgangspunkt ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 143, stk. 1.

Efter lovens § 143, stk. 2, finder loven anvendelse for overtrædelse af visse EU-forordninger, også når de er begået på Færøerne eller i Grønland. Efter § 130, stk. 8, hører overtrædelser af de pågældende EU-forordninger under dansk strafmyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelsen er begået uden for Danmark, hvis overtrædelsen er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmeboende på Færøerne eller i Grønland.

De foreslåede ændringer i nærværende ændringslov vedrører ikke de forhold, der er omfattet af de EU-forordninger, der nævnes i lovens § 143, stk. 2, og som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU).

Det foreslås derfor, at ændringsloven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

◇

Gældende formulering

§ 34. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om den erhvervsmæssige udnyttelse af ressourcerne, herunder om

Nr. 1-4 ---

5) den maksimale fisketid, antallet af landinger og de tilladte fangstmængder pr. landing og

6) særlige kvoter inden for de disponible fangstmængder til dækning af bifangster.

Stk. 2.-4. ---

§ 101. ---

§ 102. ---

Stk. 2. Ministeren kan efter indstilling fra de i § 104, stk. 1, nævnte bestyrelser fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk, der landes, opdrættes, tilvirkes eller omsættes her i landet, eller på tilsvarende varer, der indfø-

Lovforslaget

§ 1.

1. I § 34, stk. 1, nr. 5, ændres »pr. landing og« til: »pr. landing,«.

2. I § 34, stk. 1, nr. 6, ændres »bifangster.« til: »bifangster og«.

3. I § 34, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) køb, leje, salg eller udlejning af fangstrettigheder.«

4. Efter kapitel 16 indsættes:

»Kapitel 16 a

Frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri

§ 101 a. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan etablere og drive en frivillig mærkningsordning til fremme af kystfiskeri med anvendelse af skånsomme fiskeredskaber.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om administration af og betingelser for deltagelse i den i stk. 1 nævnte mærkningsordning, herunder om

- 1) omfattede arter og produkter,
- 2) krav til fartøjer, redskabstyper og fiskemetoder,
- 3) krav til håndtering af fangster,
- 4) krav om uddannelse,
- 5) udformning og anvendelse af et mærke,
- 6) dokumentation, kontrol og tilsyn, og
- 7) betaling for deltagelse i ordningen.

5. I § 102, stk. 2, indsættes efter »der landes«: »af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i Danmark eller i udlandet«

res til landet, samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal refunderes for fisk, når disse indgår som materiale i industrielt fremstillede varer. Afgifterne indgår i en produktionsafgiftsfond for hver sektor, jf. stk. 1, hvor opkrævning finder sted.

Stk. 3.-4. ---

§ 103. Midler fra de i § 102 nævnte fonde anvendes til foranstaltninger og tilskud til fiskepleje, forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturer, rådgivning, uddannelse, sygdomsforebyggelse, sygdomsbekæmpelse og kontrol samt erhvervsøkonomiske foranstaltninger, herunder afsætningsfremme, forskningsprojekter og forsøg, som er i fiskerierhvervets interesse, samt i øvrigt til foranstaltninger, som miljø- og fødevarerministeren godkender. Ministeren kan endvidere tillade, at fondene afholder udgifter til honorar til medlemmerne af fondenes bestyrelser. Midlerne anvendes endvidere til dækning af omkostningerne ved kontrol med midlernes korrekte anvendelse. Midlerne skal anvendes inden for den del af fiskerierhvervet, hvor de er opkrævet.

§ 117. ---

Stk. 2-7. ---

6. I § 103, 2. pkt., indsættes efter »afholder udgifter«: »til fondens administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter og«.

7. I § 117 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ministeren kan for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv fastsætte regler om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter, herunder udstyr til kameramonitering, til dokumentation for og kontrol af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter, herunder regler om

- 1) specifikation, installation, drift og vedligeholdelse af kontrolinstrumenter,
- 2) lagring og håndtering af og ejerskab til indsamlede oplysninger og
- 3) pligt til overdragelse i digitaliseret form af indsamlede oplysninger til offentlige myndigheder i kontroløjemed eller til statistisk brug.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.